

Dosarul nr.2ra-1861/18

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul central (V.Suruceanu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Culeac,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Culeac
împotriva Alionei Huștiuc, notarul public Veronica Macar cu privire la constatarea
faptului cu valoare juridică,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
respins apelul declarat de Igor Culeac și a fost menținută hotărârea din 29 mai 2017 a
Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 13 februarie 2017 Igor Culeac a depus cerere de chemare în judecată cu
privire la constatarea faptului acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 03 februarie 2017 de către notarul
Macar Veronica a fost eliberată încheierea prin care s-a dispus refuzul în primirea
cererii de acceptare a succesiunii asupra patrimoniului după decesul mamei sale Maria
Culeac pe motiv că, a omis termenul de adresare. Însă, după decesul mamei a intrat
efectiv în posesia patrimoniului succesoral care constituia masa succesorală și le-a
posedat personal, ulterior, a dispus de bunul cu nr.cadastral XXXXX, prin
transmiterea acestuia unui terț.

A invocat că a încercat să intre în posesia efectivă asupra altor bunuri, inclusiv a
casei de locuit din satul Sărata Galbenă, însă a fost împiedicat de către Aliona Huștiuc
și de alte persoane care locuiesc în casă.

A solicitat petiționarul constatarea faptului acceptării succesiunii asupra
patrimoniului succesoral după decesul mamei sale Maria Culeac.

Prin hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central acțiunea a
fost respinsă.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul

declarat de Igor Culeac și a fost menținută hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că Culeac Igor nu a respectat procedura stabilită de lege pentru a dobândi calitatea de moștenitor după decesul mamei sale, prin depunerea în termen de 6 luni la notar, de la locul deschiderii succesiunii a unei declarații de acceptare a succesiunii și nici nu a prezentat probe incontestabile ce ar demonstra faptul acceptării succesiunii după decesul Mariei Culeac prin probe concludente și suficiente.

Articolul 1500 alin. (1) lit. a) Cod civil stabilește că în cazul succesiunii legale, moștenitori cu drept de cotă egală sunt: de clasa I - descendenții (fiii și fiicele celui ce a lăsat moștenirea, la fel și cei născuți vii după decesul lui, precum și cei înfiați), soțul supraviețuitor și ascendenții privilegiați (părinții, înfietorii) celui ce a lăsat moștenirea.

Conform art.1516 alin. (2), (3) și (4) Cod civil, succesiunea este acceptată de succesori indiferent de faptul dacă este testamentar sau succesori legal. Succesiunea se consideră acceptată când moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral. Dacă succesori a intrat în posesiunea unei părți din patrimoniu, se consideră că a acceptat întregul patrimoniu, oriunde s-ar afla și din ce ar consta.

La caz, Aliona Huștiuc, care este fiica defunctei Maria Culeac, locuiește în satul XXXXX și a depus declarație de acceptare a succesiunii, locuind în bunul imobil ce constituie parte a patrimoniului succesoral, prin prisma art. 1516 Cod civil, dacă succesori a intrat în posesiunea unei părți din patrimoniu, se consideră că a acceptat întregul patrimoniu, oriunde s-ar afla și din ce ar consta (f.d. 60).

La 17 iulie 2018 Igor Culeac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Date care ar confirma recepționarea deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Culeac este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Culeac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Igor Culeac, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Culeac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru